

REPUBLIKA HRVA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUB
Z A G R E B
Frankopanska

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

mi broj: UsII-355/18-5

Primijeno:	13.3.2020. 10:59:54	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/18-01/153	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-20-3	spis	0

U I

d2448053

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Biserke Kalauz, predsjednice vijeća, Mire Kovačić i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Radnička cesta 21, kojeg zastupa [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Žminj, Pazinska 2/G, Žminj, koju zastupa opunomoćenica [redacted] [redacted] radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i određivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 29. siječnja 2020.

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/105, urbroj: 376-10-18-8 od 12. srpnja 2018.

II Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi Općini Žminj, Pazinska 2/G, naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 60 dana od primitka ove presude.

III Ova presuda objavit će se u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporenim djelomičnim rješenjem tuženika utvrđuje se da je Hrvatski telekom d.d. Zagreb infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog djelomičnog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Žminj prema evidenciji Općinskog suda u Puli, Zemljišno knjižnog odjela Rovinj, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta

podzemne i nadzemne EKI, JLS Žminj, br. 11/2018, 25. siječnja .2018. (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio ovog rješenja (točka I izreke).

Količinu i vrstu EKI iz točke I ovog djelomičnog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu (točka II izreke).

Utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz točke I ovog djelomičnog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišno-knjižnog odjela Rovinj ili podredno Odjelu za katastar nekretnina Rovinj, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3., i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta ("Narodne novine" 152/11., 151/14. i 95/17., dalje: Pravilnik) (točka III izreke).

Utvrđuje se da Općina Žminj ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz ovog djelomičnog rješenja od 28. prosinca 2017., odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I u korist Općine Žminj ukoliko je ista nastupila nakon 28. prosinca 2017., prema evidenciji Zemljišno knjižnog odjela Rovinj dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji (točka IV izreke).

Obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka ovog djelomičnog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz točaka I, II i III ovog djelomičnog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini Žminj, (točka V izreke).

Obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka ovog djelomičnog rješenja platiti Općini Žminj naknadu za pravo puta iz ovog djelomičnog rješenja za prvu godinu. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta se plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena (točka VI izreke).

Obvezuje se Općina Žminj omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog djelomičnog rješenja (točka VII izreke).

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu iz svih zakonom propisanih razloga. Tužbeni zahtjev tužitelja glasi da sud odluči o prethodnom pitanju na način da utvrdi da je otkaz Ugovora o osnivanju prava služnosti od 4. ožujka 2016. kao i Aneks 1 Ugovora, od 25. svibnja 2016., neosnovan, da poništi djelomično rješenje tuženika i odbije zahtjev za utvrđivanje plaćanja naknade za pravo puta. Navodi sažetak upravnog postupka, te da je sa Općinom Žminj sklopio Ugovor o osnivanju prava služnosti i Aneks 1 Ugovora 25. svibnja 2016. Dana 27. prosinca 2017., Općina Žminj je tužitelju uputila otkaz Ugovora koji otkaz tužitelj osporava i smatra da je tuženik pogrešno zaključio kako ugovor sklopljen između tužitelja i Općine više ne proizvodi pravne učinke te je time pogrešno razriješio (odlučio) prethodno pitanje s posljedicom pogrešne primjene Zakona o elektroničkim komunikacijama i Pravilnika. Smatra da se radi o prethodnom pitanju te da je tuženik propustio raspraviti pravnu prirodu ugovora vezano za okolnosti radi li se uopće o ugovoru koji može prestati otkazom. Navodi razloge zbog kojih smatra da je predmetni Ugovor na snazi, te ističe da otkaz ugovora nije valjan. U tom pravcu u odnosu na pitanja otkaza ugovora što je predmet poziva se na praksu Vrhovnog suda Republike Austrije. Smatra da je tuženik pravilno riješio prethodno pitanje vezano uz otkaz te da se utvrdilo postojanje drugog prava u smislu Pravilnika, zahtjev Općine za utvrđivanjem obveze plaćanja naknade za pravo puta bio bi

odbijen jer otkaz nije propisan zakonom kao način prestanka služnosti. Naime, vremensko trajanje ugovora određeno je samim ugovorom na način da „sve dok traje potreba za korištenjem služnosti“ te sama priroda uspostavljenog odnosa ne dopušta jednostrani otkaz ugovora. Slijedom iznijetog predlaže da Sud usvoji tužbu sa naprijed navedenim zahtjevom.

Tuženik u odgovoru na tužbu smatra da su tužbeni navodi neosnovani. U odnosu na otkaz ugovora kao prethodnog pitanja smatra da je u osporenom rješenju jasno obrazložio da je Ugovor i Aneks otkazan izjavom o otkazu od 27. prosinca 2017., koja je uručena tužitelju 28. prosinca 2017. Također je obrazložio da je zainteresirana osoba stekla pravo na naknadu za pravo puta od trenutka kada je Ugovor i Aneks otkazan, a to je 28. prosinca 2017. što je u skladu sa stavom Visokog upravnog suda izraženim u presudama. Navode koje tužitelj iznosi kao razloge da je pogrešno raspravio prethodno pitanje glede postojanja Ugovora i Aneksa tuženik smatra promašenim i neosnovanim te očito usmjerenim neispunjavanju obveza određenih u osporenom rješenju. Ističe da obzirom na izjavu zainteresirane osobe o otkazu Ugovora i Aneksa smatra da su isti prestali važiti 28. prosinca 2017. i da osporenim rješenjem nije ulazio u ugovorne odnose među strankama jer isto nije predmet upravnog postupka, a osporenim rješenjem nije odlučivao o vremenskom razdoblju kada je navedeni Ugovor bio na snazi. Ističe da se ovdje radi i o javnom interesu te predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba Općina Žminj očitovala se na navode tužbe te se u cijelosti protivi tužbenom zahtjevu i tužbenim razlozima i predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan. Obrazlaže pravnu narav predmetnog Ugovora i pravovaljanost otkaza tog Ugovora u konkretnom slučaju, pozivajući se na odredbe Zakona o obveznim odnosima. Smatra da tužitelj pogrešno drži da otkaz ugovora nije proizveo pravni učinak iz razloga što otkaz nije propisan Zakonom o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, kao i da sama priroda uspostavljenog odnosa ne dopušta jednostrani otkaz. Objašnjava s pravne strane pojam prava puta u smislu Zakona o elektroničkim komunikacijama te nabroja odredbe toga Zakona i u tom pravcu obrazlaže pojedine odredbe zaključno navodeći da postojanje ugovornog odnosa kojim je zasnovano pravo služnosti između infrastrukturnog operatora i vlasnika nekretnine na kojoj je izgrađena elektronička komunikacijska infrastruktura nije prethodno pitanje pri rješavanju infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta po zahtjevu upravitelja općeg dobra ili vlasnika nekretnine. Objašnjava pravnu prirodu prethodnog pitanja u upravnom postupku te se poziva na mišljenja pravnih stručnjaka kao i na sudsku praksu i zaključno navodi da ranije postojanje ugovora o služnosti koji su otkazani u postupku pred HAKOM-om ne predstavljaju prethodno pitanje. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev. Traži trošak za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn i PDV 25% u iznosu od 625,00 kn.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom članka 28. ZEK-a uređeno je korištenje općeg dobra i nekretnina drugih na temelju prava puta te je stavkom 1. tog članka propisano da se smatra da infrastrukturni operator ima pravo puta ako je izgradio elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona, uz ispunjavanje bilo kojeg od sljedećih uvjeta, i to da posjeduje uporabnu dozvolu izdanu na svoje ime ili na ime svojih univerzalnih ili pojedinačnih pravnih prednika, da se koristi elektroničkom komunikacijskom infrastrukturom i drugom povezanom opremom bez sudskog spora s upraviteljem općeg dobra ili vlasnikom nekretnine na kojoj je izgrađena ta infrastruktura, u razdoblju od najmanje tri godine od početka njezina korištenja, u kojem slučaju tuženik izdaje potvrdu o pravu puta u skladu s pravilnikom iz članka 29. stavka 1. toga Zakona (stavak 2.).

Prema stavku 4. citiranog članka Zakona infrastrukturni operator obavezan je plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta, a upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine obavezan je infrastrukturnom operatoru omogućiti ostvarivanje prava puta. Odredbom stavka 6. citiranog članka Zakona propisano je da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred Agencijom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona, te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je zainteresirana osoba, u smislu naprijed navedene odredbe članka 28. stavka 6. ZEK-a, podnijela zahtjev tuženiku, koji zahtjev je tuženik zaprimio 12. siječnja 2018., kako to proizlazi iz prijemnog štambilja tuženika. U zahtjevu je navedeno da je zainteresirana osoba s infrastrukturnim operatorom imala regulirane odnose temeljem Ugovora o osnivanju prava služnosti od 25. veljače 2016. te Aneksa 1. tog Ugovora od 30. svibnja 2016., međutim da je isti 28. prosinca 2017. otkazala, o čemu je uz zahtjev priložila izjavu o otkazu ugovora o osnivanju prava služnosti od 27. prosinca 2017., a kojeg je tužitelj primio 28. prosinca 2017.

Prema odredbi članka 5. stavka 4. Pravilnika, HAKOM će za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta.

Tužitelj smatra da nije u obvezi plaćati naknadu za pravo puta iz razloga jer sa zainteresiranom osobom ima sklopljen Ugovor o osnivanju prava služnosti i Aneks 1. tog ugovora, kojim su stranke regulirale predmetnu naknadu mimo instituta prava puta u smislu naprijed navedene odredbe članka 28. stavka 6. ZEK-a. Također smatra da se predmetni ugovor nije mogao otkazati jednostrano, izjavom o otkazu od 27. prosinca 2017., zbog čega u ovom postupku treba utvrditi valjanost otkaza tog Ugovora.

Međutim, u konkretnom slučaju radi se o postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta po zahtjevu upravitelja općeg dobra ili vlasnika nekretnine, a u kojem postupku se utvrđuje i obveza infrastrukturnom operatoru na plaćanje naknade za pravo puta, a ne o postupku kakvog ima u vidu odredba članka 8. stavka 4. Pravilnika, prema kojoj obveza plaćanja naknade za pravo puta prestaje ako na nekretnini postoji koje drugo pravo temeljem kojeg infrastrukturni operator plaća naknadu za korištenje općeg dobra ili nekretnine. Dakle, postojanje ugovora je uvjet za prestanak obveze plaćanja utvrđene naknade za pravo puta, o čemu se ovdje ne radi. Prema ocjeni ovog Suda, u postupku utvrđivanja obveze plaćanja naknade za pravo puta, u okolnostima konkretnog slučaja, sama izjava o otkazu ugovora predstavlja dokaz o nepostojanju drugog prava na nekretnini u smislu zapreke za utvrđivanje naknade o pravu puta u ovom postupku. Stoga nije osnovan navod tužitelja kako je tuženik pogrešno zaključio da ugovor o služnosti više ne proizvodi pravne učinke, budući spisu predmeta prileži dokaz o otkazu navedenog ugovora.

Slijedom navedenog, valjalo je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) presuditi kao pod točkom I. izreke.

Odluka o naknadi troškova spora (točka II. izreke) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima te na temelju Tbr. 23. t. 1. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) tako da je zainteresiranoj osobi u trošak spora priznat trošak zastupanja po odvjetniku za sastav odgovora na tužbu, uvećan za PDV.

Odluka o objavi presude (točka III. izreke) utemeljena je na odredbi članka 14. stavka 8, ZEK-a.

U Zagrebu 29. siječnja 2020.

Predsjednica vijeća
Biserka Kalauz, v.r.

Za točnost, opravka - ovlaštenu službenicu

Tanja Nemčić
Tanja Nemčić